

[DİNAMİKLER]

Taş, Tuval, Kağıt...

KEREM AĞRALI, özellikle Bozlu Art Project Mongeri Binası'nda senebaşında yaptığı sergi Et cor natura ile dikkatimizi çekmişti. Mitler, insan doğası ve sembolik anlatımlarla birlikte şekillenen ve bize insan-doğa birlikteliğini anlatan bu işler, sanatçının aslında desenle ilk pratikleriydi. Heykeltıraş Kerem Ağralı'yı sorularımızla sıkıştırdık ve cevapları aslında çoğu genç sanatçı için ortak noktalara değiniyor.

RÖPORTAJ ZEKİYE YARAS MERİÇ

Öncelikle şunu merak ediyorum: Sizin resimleriniz, Rönesans dönemi kitaplardaki gravür baskıları anımsatıyor. Hatta modern baskı anlayışı gelişene dek 1900'lü yılların başlarına kadar kullanılan baskı tekniklerini ve kitap sayfalarına çizilen resimleri hatırlatıyor. Bunun sebebi nedir?

Evet haklısınız, özellikle Rönesans döneminde o tarz içerisinde üretilmiş eserlere karşı ciddi bir ilgim ve merakım var. Dönemin dinamiklerini gayet yalın şekilde yansıtan o ruh beni mütemadiyen kendine çekmekte. Haliyle bunun yansımaları, özellikle son dönemlerde yaptığım çalışmalarda görmek mümkün. Aslında o döneminde belli oranda enerjisini barındıran eserler üretmek benim için belki de bir nevi saygı duruşu. Ama bu saygı duruşu içerisinde elbette günümüz dinamikleri ve gerçekleri üzerinden de yola çıkan bir anlayışım var. O zamanın enerjisini barındıran ama sadece o zamana ait olmayan kurgular yaratma peşindeyim.

Sizin tuvaleriniz de farklı bildiğim kadarıyla...

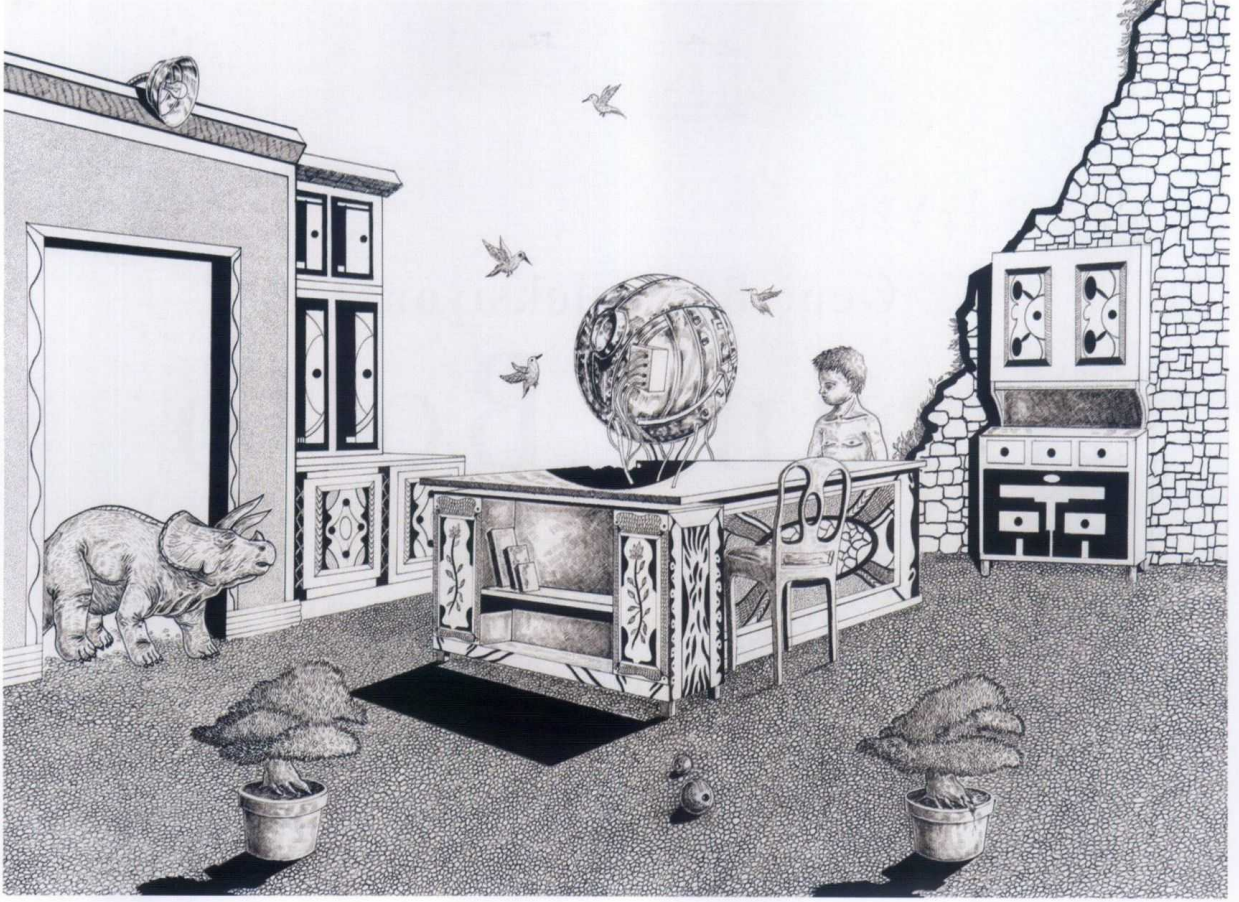
Tuvalerimde bezin normal dokusunu kullanmak yerine, belli işlemlerden sonra tuval bezini kâğıt yüzeyi pürüzsüzlüğüne getiriyorum. Bunun için "gesso" denen bir malzeme kullanıyorum. Bu malzemeyi tuval bezine 2-3 kat attıktan sonra bu yüzeyi zımparalıyorum. Haliyle de yüzey bu işlem sonucunda bir nevi kâğıt yüzeyi haline geliyor. Esas bunu yapma nedenim de tuval üzerine kullandığım kalemli tuval bezi üzerinde bana sıkıntı yaşatmaları. Tuvalin dokulu yüzeyini öldürerek daha rahat bir yüzey hazırlıyorum kendime. Bir de bunu yapma sebebim malzemenin kendi içinde, benim kontrolümde olan değişimini sevmem ve buradan malzemeyle ilgili yeni bir sonuç çıkarmam.

Hem resim hem heykel alanında eserler üretmeye devam ediyorsunuz. Hangisi ile uğraşırken kendinizi daha özgür daha tatminkâr hissediyorsunuz?

Aslında bu durum tamamen o an ki üretim dinamiğimin, kafanızda beliren imgeler ve kurgular üzerinden ilerleyen bir süreç. İkisinde de kafanızda tasarladığınız kurguya göre sonsuz tatminkâr durumlar var. Hangi malzemenin ne zaman hangi etkiyle en iyi sonucu verebileceğini biliyorsanız işiniz bir tık daha kolay bence. Aracınız yeri geliyor çamur, yeri geliyor kalem oluyor ve ikisini de kullanabiliyor olmanın getirdiği potansiyel esas olarak benim sonsuz özgürlük alanımı oluşturuyor.

Kadıköy Yeldeğirmeninde Atölye Senkron isimli bir atölyeniz var. Sizce sanatçının yaşadığı ya da eserlerini ürettiği yerleri, çalışmalarını ya da üretkenliği üzerinde ne gibi etkileri var?

Yaşadığımız yerin üretimimiz üzerinde muhakkak bir etkisi var. Ama bu etkinin ne kadar kuvvetli olduğuyla ilgili bir şeyler söylemek kolay değil. Lakin Kadıköy gibi kendi başına çok kalabalık ve kendi şehir gibi olan bir yerde çalışmanın belli etkileri olduğunu söyleyebilirim. Fiziki olarak bir kere hemen her yere çok yakın bir durumdasınız, bu yakınlık size işinizle ilgili hemen her malzemeyi kolayca temin etmenizi sağlıyor. Bu mesela çok önemli avantajlardan bir tanesi bence. Ekstrem durumlar dışında bir malzemeye ulaşmak için zaman kaybetmiyorsunuz mesela. Mütemadiyen enerjisi çok yüksek bir yer, insanı ve esnafıyla kurduğunuz ilişkilerde bu enerjiyi doğru kullandığınızda size yol, su, elektrik olarak geri dönebiliyor.

Her şey burada mı başladı,
2016-19, kağıt üzerine akrilik ve mürekkep kalem, 67 x47 cm

Bilim kurgu, fantastik ve animasyon filmler; kuantum fiziği dâhil yaratılış ve evrenle ilgili hikâyeler, teknolojik hikâyeler, Doğu felsefesi... Bunlar sizi etkileyen ve sanatınıza yansıyan ilgi alanlarınız. Amacınız ise insanların zihinlerine soru işaretleri düşürmek. Peki, bunu başarabildiniz mi?

Söylediğiniz gibi birçok beslenme alanım mevcut. Bu sonsuz olasılıklar evreninden de izleyiciyi biraz ters köşe yapabilecek ve kafalarına soru işareti düşüren ya da düşürebilecek kurgular yaratmak benim esas dinamiğimi oluşturuyor. Benim bu yorumda bulunmam ne kadar doğru bilemiyorum tabii, lakin bunu başardığımı düşünüyorum. Bu sonuca da özellikle bu sergi bazında konuşursam izleyicilerle yaptığım konuşmalar ve onlardan aldığım yorumlardan ulaştım. Bu süreci çok seviyorum. İstiyorum ki izleyici de benim herhangi bir resmimde, kurgumda kendine ait bir hikâye bulsun. Bunun üzerine konuşmak ve muhabbet etmek izleyicide olduğu kadar benim zihnimde de farklı kapılar açıyor ve bana da soru sorduruyor.

Çizimlerinize ağırlıklı olarak siyah-beyaz. Sanki renklerle adım adım vedalaşıyorsunuz. Bunun nedenini öğrenebilir miyiz?

Renklerle adım adım vedalaşıyorum gibi gözükabilir aslında pek de öyle değil. Zaman içerisinde pek çok değişik malzemeyle çalıştım... Mesela akrilik, mesela yağlı boya. Bu sergi üzerine çalışmadan evvel geçtiğim kış ve yazın sadece yağlıboya çalıştım. Fakat bu

çalışmaları görücüye çıkartmış değilim...Ne zaman, nasıl çıkarlar bilmiyorum. Belki de uzun zaman benim atölyemde misafir olacaklar kim bilir. Şu anki dönemimde ise bu yalnızlık durumundan inanılmaz zevk alıyorum diyebilirim. Daha az renkle belki daha çok şey anlatmak ya da anlatmaya çalışmak güzel bir süreç. Bir de tabii ki, son dönemde özellikle Rönesans dönemi gravür, desen vb. çalışmalara olan ilgim beni üretimim de bu noktaya getirdi.

En son Bozlu Art Project Mongeri Binası'nda "Doğanın Kalbi" isimli serginiz vardı? Tepkiler nasıldı?

Tepkilerin oldukça iyi olduğunu görebiliyorum. Özellikle desenlerdeki ayrıntı bolluğunun insanları şaşırttığını söyleyebilirim sanırım. Belli bir felsefe ve düşünce altyapısıyla oluşturduğunuz eserlerde zanaat kısmından da kaçınıyorsanız eğer iyi bir sergi çıkarma potansiyeline sahipsiniz demektir. Siz işinizin hakkını gerçekten veriyorsanız, izleyicinin bunu görmemesi mümkün değil. Bu bağlamda serginin gelişiminden, izleyicinin ilgi ve tepkisinden oldukça memnun olduğumu rahatlıkla söyleyebilirim.

Peki, ufukta yeni sergiler, yeni projeler var mı?

Önümdeki en yakın proje, 28 Şubat'ta Mixer Galerisi'de açılacak olan karma sergi "Külkedisi ve Beş Hececiler" adlı proje gözükmemde. Benimle beraber toplam 4 sanatçının katılacağı bu karma sergi için şu anda bir eser hazırlamaktayım. ●